

Ötvenes ének

„Ötvenes: még istenes”

Mondás (t. d.)

Ötvennyolc vagyok, mondtam.
 Es geht, hangzott a válasz (Bécsben).
 Persze, hogy megy; ki, ha én nem
 tudnám. De ennyiben maradtunk.
 Magyarul: ötvennyolc? Elmegy.
 Mennék, így én, de nem megy.
 Elmész már! Ez is egy felkiáltás
 rá. Hogy te ötvenes vagy már?
 Kellemes feltűnést keltettem,
 mesélem aztán, holott kellemes
 letűnést keltenék mindig.
 Tűnszövetkezetben élünk.
 Megyünk is, meg nem is megy.

Minap a Rádió pénztárába
 tévedtem be, jó vicc, van-e pénz,
 erről volt szó; hatalmas sor állt.
 Tandori úr, nincs pénze, vagy
 nincs semmi, ez az, Tandori úr,
 nincs semmi, szólt ki a kedves
 pénztároshölgy. „Ebből” (értsd: egyből) „hát
 mehetek legalább vásárolni”, mert a
 Vásárcsarnokba vágytam.
 Ebből élünk, így.
 (Megy ez, így megy ez. Hát így könnyű!)

Ahogy így nem volt pénz,
 vagy csak alig, mentem, és egyből
 a túlvilág jutott az eszembe.
 Megérkezem a túlvilágra.
 Lemutatok. Abbul jövök, de ebből
 mentem, mutatok szét.
 Fiam, ne játssza itt az esszét!
 Így a válasz. Mert ezt egy esszé-
 regénybe raktam mottónak.

*A szívem tényleg könnyű volt. Mentem.
Nem volt pénzem a pénztárban. Elmegy.
(Elmehettem.)*

*Basszusgítár, Halász Petár,
Ottlik Hajnali háztetők,
csak az a kár, hogy a Raguzában
nem láthatom őt.
Breton parton sújt az álom,
énekelte a tulaj,
megkérdem majd: Ottlik itt van?
Hát a Petár? Még tavaly
megjött. Mit kéne csinálni?
Petár épp ezt mondta: Mit
kéne bármit is csinálni?
Ezt odatúl is megállni!
Megállni, hogy megálld a helyed!
De mit tégy „helyett”?*

*Én a regényszereplőket
se úgy vettem, mint szeplőket
a Semmi helyén.
A Semmi helyett
álld meg a helyed,
Semmiért ne túl Egészen,
jobb, ha részben,
felerészben,
negyedében,
négy lehetőség
leli meg antihőség.
(Lelheti meg.)
Nagy ma a hideg
a mennyekben.
Pokoli a hőség.
Na, nézzük a SAT 1 időjárásjelentést,
mi van olaszban.*

*Kedves Sándor, Torinóban
megy tovább itt ez a nóta.
Kossuth Lajos*

meg Nietzsche,
 nincsen ott már
 egyik se.
 Mégis: űr – ír! írok majd,
 ötven fölött, nektek:
 RAJT!
 Azon voltam, elment rajt'.

Gyerekek!
 Kérlek, ha megy,
 maradjatok,
 és ne menjetek.

Megállandó: ez a hely.
 MenjeteK, jó,
 csak ne el!

Végül
 az író
 megrégül,
 új íróból
 régi írót
 rágnak-vágnak,
 kik, mi végbül,
 egy végbül
 vagyunk, és se pénz, se posztó,
 sosincs, amit itthagynak,
 ha minden, mint Hérakleitosz,
 és néha Hetérakleitosz
 úgy gyün,
 úgy megy, rajta, rajt'
 Girej már mire se hajt,
 Párizsban sem érzékli a Neuilly bajt.
 Mindenkije meghalt. Fejet hajt.
 Valami tavasszal majd csak hajt.

Ad notam, arra:
 Puskind a suliban
 ki nem így mondta: „Girej kanra
 nem hatott végül a női baj”
 (nagy bánatra).



Nem hat rám az öt, a hát,
a has, a hét,
elhasalok, hátsló,
még fölkelek,
mire jó.

Mért jön a vég?
Végből vagyunk
(posztómedvék),
evégből.

De egy veréb
jöhetne még,
ne csak álom
emlékül.

Erre az abszolút héra-
kleitoszi felelet: CSAK LEGKÖZELEBB VAN,
NINCS KÖZELEBB!

(Aki ezen elgondolkodik, nagy igazságok
nyomát ütheti bottal. Örkeny-parafázis.)

Megvagyunk, ötven év és egy nap vagyunk máris.
Ötven év-e a világ? Vagy csak egy nap a világ? Ki-ki:
válaszát.

Ottliktól az Öttevényi
átmegy a tű fokán: öt tevényi.
Veszik. Ez a tevés vevés.
Jön a Medve.

Nekem tízezer lelkem van, de
aggy egy cigit, édes Bébé!
Ottlik majd a másvilágon
Bardot-val találkozik,
jót röhögnek.
USA–Lengyelország atlé-
tikai viadaloknál
tribűnök bádog mennyei döngnek.

*A rúdugró megsérült,
nem indulhatott végül.
Létrát hozott a tribünre,
a bádóg mennyezet döngne.*

*Előre jól beszereztünk
csiszta vodkát, uborkát,
Ifjúsági Szálló végén
jól megadtuk a módját.
Győzött, győzött Lengyelország
hát számban is az USA ellen.
Támasztottuk a lefolyókat,
bizsergő talppal álltunk a mennyben.*

Azt mondom, elmegy (majd), csak (addig) ennyi menjen!

*Szeretve,
fél-ős-hazámnak,
Szegednek
s
a Tiszatájnak.
Az élet nagy kérdésje'
itt meg vannak érintve, i'.
És amelyik kimaradt,
majd csak utánunk szalad.*

*Melyhez hasonló jókat nekem is
- kívánom - kívánjanak.*

*1996 Karácsony Ajándékozó Napján,
Angoloknál Boxing Day
(Dobozos Nap).
Évfordulóst megbokszoltam,
oldalba így dobozoltam.
Senki ne mondja, hogy tettel:
mondjuk csak, hogy szeretettel.
Hahahaha,
úgy szeretlek!
Nem tettleg,
csak szeretetleg.*

Ez a mondás: ajándékom.

KEDVES (név), ÉN ÚSSZERETLEK! NEM TETTLEG, DE SZERETETLEG.

Ottlét, nemlét jeligére:

*Ha netán hiányzom,
ne hiányozzak.
Most: nincs maradásom.
Meglátjuk holnap.*

„tiszá”-ban is csak az első ötven év a nehéz!!!!!!!!!!!!
!! (mondom, ötven)

*És az „egy”: a pont az !-n.
Igaz, fejjel-lefelin.
Egyelőre,
de jövőre
múlt lesz ez is,
és –
helyin!*

*És még egy összefog, LALÓ!
Éltem – elment rajt' egy élet.
Még egy ilyenből se kérek.
Lovat innen a szekérnek,
befogatjuk,
megfogadjuk,
talán a jackpot elégnek
bizonyul,
nem járkalunk pénztárahú
odatúl!*